

DEBRECZENI HIRLAP

Elfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt. 50 kr. egy óra 1 frt.
Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:
Ifj. Gily Ede.
Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Tultermelés határozati javaslatokban.

Debreczen, január 31.

A belügyminiszteri költségvetésnek a főispánokról szóló címénél a képviselőházban napok óta mint a záporosó szakadatlanul hull a sok határozati javaslat, melyek majdnem kizárólag az ország magasabb és legmagasabb értelmiségéhez tartozó társadalmi osztály stigmáztatásával foglalkoznak. Ugron javaslatára következett Bartha határozati javaslata, erre ismét gróf Csáky Albiné. Ezután zavart összekuszaltságban következtek Pázmánydy, Hermány, Makkfalva, Holló, Várady és tutti quanti határozati javaslatai, melyek kevés szóban és indokolás nélkül pálcát törtek egész társadalmi osztályok és testületek felett, melyeknek érintetlen tekintélyét soha sem lenne szabad és a magyar állam konszolidálásának veszélyeztetése nélkül nem is lehet a pártszenvédély tárgyává tenni.

A biterjesztett határozati javaslatok bonczolása és elemzése nem vezetne más eredményhez, mint annak felismeréséhez, hogy a különböző ellenzéki pártok az uralkodó párt fejetején izzó szent tőrekszenek és a végrehajtó közegeket a lakosság előtt diszkreditálni iparkodnak. Kostatáljuk, hogy a határozati javaslatok egynémelyikénél már nem a törvényhozó testületek tagjairól és nem a főispánokról van szó, hanem hogy az ország választott és kinevezett megyei hivatalnokai diffamáló módon stigmáztatassanak úgy, amint az

példanélkül áll az összes civilizált országok történetében. És midőn még hozzáteszük, hogy gróf Apponyi Albert pártja és ennek nemes vezére maga a legékesebb szavú szószólója az ország kinevezett hivatalnokai karát stigmáztató határozati javaslatnak, ezzel eléggé jellemeztük a helyzetet. Hogy gróf Apponyi Albert tanácsot ült önmagával, mielőtt szavát felemelte az ország hivatalnokai ellen, azt bátrak vagyunk komolyan kétségbe vonni és szívesebben megengedjük, hogy számos tévedéseire ismét egy új tévedést halmozott, amelyek eddig végzetesek lettek rá nézve. De ha az Apponyi féle politika és az államférfiúi képességének üressége és semmisége mellett újabb bizonyítékra lett volna szükség, mostani eljárásának az államférfiúi hivatottság legutolsó feleszállását is kelle oltania.

Gróf Apponyi oppozíciója elérkezett a kinszenvedések utolsó stációjához. A tartalom nélkül való nemzeti enyelgés nem fog többé, párttaktikai manőverek nem ígérnek sikert. A közigazgatás államosítása körül félig, az egyházpolitikai javaslatok alkalmával egészen dezavualta magát a nemes gróf és teljesen elvitatta politikai hitelét. Az ország felismeri, hogy a gróf pompás szónoki tehetsége soha sem fog az egész nemzet szolgálatába lépni s hogy csak azért beszél, hogy opponáljon és csak azért opponál, hogy szónoki tehetségét teljes világításban mutassa be.

A belügyminisztérium költségvetésének tárgyalásából zavart akartak csinálni a Bánffy-kabinetnek. Az pedig megerő-

sődve és megacézolva került ki a különböző ügyekből. Az istenbéke minden floskulusaival és csillogásával eléggé kiemelte báró Bánffy preponderanciáját és Apponyi eljárását igazi értékében mutatta be. A főispánok felett folyt vita megérlette és megacézolta a kabinet komolyságát és felelősségérzetét. Ez a kabinet teljes-tökéletes tudatával bir nagy feladatainak s becsületes eszközökkel és becsületes törekvéssel meg fogja oldani a feladatokat, melyeket maga elé tűzött és teljesíti a kötelességeket, melyeknek teljesítését a korona és az ország elvárja. Egyenlőtlen az a helyzet, melybe a parlamenti pártvezérek jutottak. Báró Bánffynak programot kell teljesítenie s tényeket, bevégzett cselekedeteket beszéltet kormányzati komolysága mellett. A frázis-cséplők azonban a Ház másik oldalán szavakat szolgáltatnak, csak szavakat s üres fecsegésükkel utjába állnak a kormány minden akciójának, csak hogy meghosszabbítsák a napokat, melyek törvényhozói működésüknek száma vannak. A könnyebbik helyzet az ellenzéki, amely mit sem tud alkotni és csak akadály. A miniszterelnök vas és szívós akaratának itt egészen kivételes módon fog kelleni érvényesülnie.

Politikai hírek.

A pragmatika szankció.

Az antisemita Deutsches Volksblatt jelenti, hogy a pragmatika szankció revízióját és a trónöröklési rend megváltoztatását tervezik és a császári és királyi ház minisztériuma a

akárhányszor, hogy a „szabad esés” törvényét saját édesmagunk mutatjuk be gyakorlatilag. Am azért nem riadunk vissza. Járukkelünk utczáról-utczára, s míg kívül a tél dermesztő lehellete csap arcunkba, belül, a kirakatok tükörlapjai mögöl meg egy egész kaczagó nyár integet felénk. Megannyi illatos bálai sejtelem és mosolyfakasztó bálai reménység. Káprázatos tarka-barkaságban kaczerkodik ott a sok selyem, plüss meg minden egyéb. S azok, kik meg-megállnak és szemlélgetik a sok szép holmit, nem egy sürgető vágy telefon-üzenetét érzik a szívükbe csilingelni...

Bár a rózsák hónapja s a hónapos rózsák szezonja még jó messze van, a Bajnóczy téli kertjében csakugy nyilnak, viritnak és pompáznak a szebbnél-szebb rózsák, kameliák és szegfűk, mintha nyár derekán volnánk. És olyan jól esik a káprázatos hófehérségbe belefáradt szemnek az a pazar szinpompa. Egy darabka nevető tavasz a rideg tél közepette. Elsurrant boldog órák visszaálmódása... elszunnyadt vágyak ujjáébredése... elhangzott akkordok visszaesendülése! Mindezt olykor egy csomó illatos szép virág spiritisztikus hatása eszközli.

Vannak, kik a spiritizmust modern szelhamosságnak tartják. Talán igazuk van. Ámde a virágok szellemidéző képességét nem bélyegezhetjük svindlőnek soha!

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

MARGIT.

Beh sok virág akadt is már
Az utamba,
A szívemet ez is, az is
Csalogatta,
Egyszer-kétszer lehajoltam,
Szakasztottam,
Azután meg ezt is, azt is
Meg eldobtam!

Felém hajlott a sok virág,
— Nem is kértem:
Ez se tetszett, az se kellett
Mégsem, mégsem.
Szívem egyre azt dobogta:
Szép virágot,
Nekem tetszőt egyszer én is
Majd találok!

S jártam, keltem: rátaláltam
— Istenemre!
Ezt a kis lányt beh szeretném
A szívemre!
Ez az, ez az! — a szívem is
Azt dobogja:
Szebb virágot nem találok
Soha, soha!...

Kedves lányom, szép virágom
Kérlek egyre:
Hajolj hozzám: tüzelek fel
A szívemre!
Nem bánod meg! — Én meg többre
Nem is vágyom,
Hisz te leszel örök üdvöm
Boldogságom!

Kiss Pál.

Ö.

Nem „Ö”. Oh az egészen más valami, illetve valaki. „Ö” egy egész világ, telve nap-sugárral, virágillattal, madárdalos szerelemmel, szóval: minden. „Ö” ellenben egy nagy semmi, mely se nem oszt, se nem szoroz; a matematikanak egy jelentékenynek látszani akaró jelentéktelen tényezője. Voilà tout.

Voltaképen mit is akarok én hát ezzel a nagyképüsködő semmivel?

Hát csak azt, hogy ennek a semminek most van az uralkodó időszaka. Nulla fölött vagy nulla alatt van az időjárás. Hol sok hó van kevés fagygyal, hol meg sok fagy kevés hóval. Így váltakozik ez kedélyesen napról-napra. Mi meg balanszirozunk azonközben a hepe-hupás, sikamlós és csuszamlós járókon láb-, nyak- és fejtörés veszedelmével, súlyosított egészségfentartó sétáink alatt. És a legnagyobb elővigyázat dacára is biz megesik

monarkia külföldi képviselőit erre nézve már instrualta is.

A kvóta felemelése.

A Neue Freie Presse az osztrák minisztereknek küszöbön álló budapesti utazása alkalmából vezércikket közöl a kvótáról, mely oda konkludál, hogy Magyarország képessége rendkívüli módon emelkedett és nem volna értelme (?), hogy megmaradjon annál a kvótánál, a melyet 30 évvel ezelőtt egészen más viszonyok közt állapítottak meg. Ausztriában — így mondja a cikk — olyan Reichsrath nem lesz, a mely Magyarország hozzájárulásának lényeges felemelése nélkül a kiegyezést megkösse.

Minisztertanács.

Tegnap délután minisztertanács volt a melyben báró Jósika Samu, a király személye körüli miniszter kivételével a kormány valamennyi tagja résztvett. A minisztertanácsot rendszeresen esütörtökön szokták tartani, de ezúttal cselszerűségi okokból szerdán tartják meg.

Külföld.

Boris herceg kitérése.

Ferdinánd fejedelem Boris trónörökös kitérése alkalmából proklamációt fog intézni a néphez. A proklamáció szövege már meg van állapítva és a kormány már tudatta is a prefektusokkal, hogy az átérés szertartása a legközelebbi napokban megy végbe. Az ország összes püspökeit fel fogják kérni, hogy vegyenek részt a szertartásban. A exarka részvételéhez a szultán beleegyezése is szükséges. Az exarka egész biznysággal ott lesz az ünnepeken, ami annak jeléül tekinthető, hogy a trónörökös átérése Oroszország helyesléssel találkozik.

A szerb radikálisok akciója.

A radikális párt központi bizottsága nyilatkozatot tesz közzé, melyben kijelenti, hogy a radikális párt, tekintettel a kormánypolitikának minden téren valott fiaszkójára és a külügyi helyzet komolyságára, mely Szerbia jövőjét veszélyezteti, megszünteti az eddigi

passzivitást és ismét megkezdi politikai akcióját.

Királyi kegy a bukott miniszternek.

Fleva volt belügyminiszter körülbelül negyven képviselőre számíthat a kamarában kik a kormánynak erős ellenzéke lesznek. Általánosan föltűnt, hogy a király a legutóbbi napokban szinte tüntetően mutatta hozzá való jóindulatát. Egy órai magánkihallgatáson fogadta a király Flevát. A nemzeti színházban az Elisabetta című jótékonyági egyesület estéjén pedig ugyancsak föltűnően beszélgetett vele, a királyné pedig később Fleva karján sétált a teremben. Fleva különben a kamarában részletesen előterjesztette a vámsikkasztásban követett eljárását és kimutatta, hogy csakis mint ügyvéd, felei képviselőtében járt el, de mihelyt miniszter lett, lemondott az ügynek képviselőtéről.

A képviselőház ülése.

Budapest, jan. 30.

Gajári Ödön előadó élt ma elsőnek a zárszó jogával. Miként legutóbbi nagy előadói beszéd alkalmával ma is első sorban az ülés legelejének zavaros, fegyelmetlen hullámmá vált megbirkózni. Ezen a nehézségen azonban ma valamelyest tulsegítette Boros Béni, a ki érdekes személyes kérdésben rektifikálta Horánszky-nak rá vonatkoztatott igazságtalan megjegyzését. A többség helyesléssel fogadta Boros felszólalását, a minthogy Horánszky tényleg homlokegyenest ellenkező dolgokat imputált Boros-nak, mint a miket mondott.

Ezután következett a sor Gajári Ödön előadói beszédére. Előrebocsátotta, hogy a mikkel foglalkoztak előtte a miniszterek, azokat ő nem czáfolja meg, mert ismétésekre nem bocsátkozik.

De egy és más előleges megjegyzést kénytelen tenni mégis. Olaj Lajos a szabadelvűpárttól és sajtójától követelt elégtételt hogy ő is a vicináliták közé került. Miért? Forduljon pártjához és sajtójához, az stigmatizálta a vasúti koncepcziókat. Hock János vádat formál a szabadelvűpárt ellen, hogy Miklós Gyulát elejtette. Hát Hock Jánosnak a ki ismert pártváltoztatása után volt pártfeleit olyan brutálisan támadja nap-nap után, a legkedesebb joga erre a kritikára. De egyébként is nem elejtésről van itt szó, hanem

arról, hogy a szabadelvűpárt egyszerűen magánügyekbe nem árthatja magát, mert ez ellen tiltakoznék maga az illető egyén is.

A pponyi vádjai a főispánok és közhivatalnokok ellenében halomra döntik egymást. Már maga a tisztviselői függetlenségnek abszolút tagadása képtelenség ugyanabból az ellenzéki táborból, a mely hányszor már dicsőítette azokat a tisztviselőket, a kik hivatalos minőségük dacára ellenzékiek! Tehát függetlenség mégis csak volna.

Gajári ezután a határozati javaslatokkal foglalkozott. A Hermann visszavont javaslatáról elismeri annak ideális intencziót, de ezek az intencziók a gyakorlatban egyáltalán nem volnának a parlamentárismus hasznára. Mert nem érnék el mást vele, minthogy a közgazdasággal foglalkozó összes elemeket kizárnak a Házból, a mi magában véve is nagy veszteség; másrészt azonban a súlypontot áthelyeznék nagy urakra és vagyontalanokra, a hol pedig tagadhatatlanul szintén vannak érdekek. A jogtalan érdekek ezáltal nem válnak jogosultakká; a jogos érdekek pedig érvényesülniök kell ma is.

Nem kevésbé szerencsétlen Barthá Miklós indítványa is. A parlamenti bizottság csak az aktákból ítélhetne, a holt betűk vajmi kevés tájékoztatást adhatnának az eddigi vasúti koncepcziókról. A mire szükség van, az a Csáky Albin gr. indítványa és azt a bizottság nevében is elfogadásra ajánlja.

Az előadói zárszóra egy óránál többet vett igénybe, mindamelltt tartalmával végig lekötötte a Ház figyelmét. Hogy konkluzióit csak a szabadelvű párt fogadta zajos helyesléssel, hiszen az a lezajlott vitára tekintettel egészen természetes.

Utána Ugron Gábor szólott saját határozati javaslatának visszavonása mellett, s a Bartháé fellett tört lánzdását, mert ő világhosszgot követel nem csak a jövőben, de a multra nézve is.

Ebben a tekintetben ketten is megnyugtatták. Daniel Ernő kereskedelmi miniszter kijelentette, hogy ha valakinek a legkisebb gyanuja van bármely régebbi vicinális engedélyre vonatkozólag, az iratokat szívesen megmutatja bárkinek s már ebből a szempontból is teljesen felesleges Barthá indítványa, mert ez teljesen elégtételt ellenőrzés a multra nézve. Csáky Albin gr. pedig ismételtén is kijelentette, hogy ő nem is gondolt a multra, midőn indítványát beterjesztette; egyedül a jövőben lehető gyanúsításoknak akarta elejét venni és pedig a parlament érdekében.

Azután következett a szavazás, Csáky Albin gr. indítványa fölött, a melyet egy-két

Egymást érik a báli meghívók. Zártkörű és nem zártkörű, jótékonyezélu és nem jótékonyezélu tánezmulatságokra invitálja uraságotat b. családjával vagy anélkül az udvarias rendezőség. Hej, ha tudnák azok a nyájas uriemberék, hogy milyen komoly hadjáratok indulnak meg az ő játszi fegyverre, illetve tánczra hívásuk nyomán!

Morózus férjek és papák megingathatlan elhatározását ingatagga tenni — ehhez a modern hadakozó eszközöknek egész fegyvertárára van biz olykor szükség. S ha a bál sikerül, ha önök szép bokrétaiba kötve ott látják a szép leányokat, begyes menyecskéket, meg vigyázó mamákat abban a parfüm- és virágillat forró párázatával telített ragyogó világban — adózzanak kérem, egy kis elismeréssel a fennemlített győzelmi tényezőknek is. — Az egymásnak a bálteremben találkat ada „Ó“-k pedig boldogan élvezik a közellét elröppenő, kurta perceit, melyek talán ép azért oly szépek, mert olyan végtelenül mulandók; mert még nem kontárkodott belé a bűvös szerelmi déttbe az életnek az a ridegen kalkuláló pénztárosa, ki a vagyonmérleg megállapításánál nem türi meg az „O“-t, vagyis a semmit. Önök bizonyára értenek engem. „How much?“ (mennyit ér?) ez ma a jelszó.

Mig ezeket így végiggondolom, kezemben tartva a báli meghívót, hangosan pattog a kályhában a tűz, és esőndesen alszik az én betegem. Milyen ellentétes két világ: a zajos

bálterem, meg a csöndes betegszoba! S az életnek egy-egy oldala mégis mindenik. Az egyik örül, a másik sir; az egyik vigad, a másik meg buslakodik. És a vén föld csak végzi az ő kiszabott utját önmaga és a nap körül, anélkül, hogy az öröm vagy a bánat csak egy milliméternyire is kizökkenhetné a rendes kerékvágásból.

Az emberek születnek, élnek, szeretnek, összeházasodnak, meg szétválnak s tőlük telhetőleg igyekeznek jól betölteni azt a kis vagy nagy szerepet, melyet a végzet az élet „ember tragédiájá“-nak nevezett hajtásos színjékben kinek-kinek juttatott. . . .

A báli meghívó kiesett a kezemből — fölébredtem . . .

A minap összekaramboláztam az utczán egy kedves ismerősömmel. Hideg volt. Körülbelül 10° 0 alatt. Fázunk mind a ketten. De azért örültünk, a mint illik, egymásnak nagyon. Körülöttünk nyüzsgtek a járók-kelek. S azoközben nagy garral esőrtetett a fagyos uton az omnibusz, csilingelve siklottak tova a csangó-bongó szánok, s csikorogva koczogtak a tündöklő jégkoczkákkal megrakott szekerek. Haj! mire abból a jégből fagyalt lesz, odakünn a sétatér vadszöllős kioszkjában, — rég elfelejtettük ezt a dermesztő hideget, — melyben most fogvaczogva nézünk a tél csillogó diadalszekere után. Csakhogy messze még a nyár nagyon! . . .

Hölgyem karján egy vadonatúj „Colum-

bus“ esengett bongott, mialatt mi élénken tárgyaltuk a lezajlott jégünnepély esélyek- és esésekben gazdag, villanyfal és bengáliai fényfelvilágítással, egészen össze vissza kombinált részleteit.

Érdekes exkurziók a jég birodalmába, katonazené mellett, kosztümben vagy kosztüm nélkül, páros futamban páratlan avanszokkal. Egy kis flirt, egy kis ábrándozás, egy kis náthával meg egy kis köhögéssel tarkítva; ragyogó szemek és nevető piros ajkak sokatmondó néma beszédje künn a sikk jég vagy jégsík pályáján, mialatt a zene is, a szívek is, meg a lábak is $\frac{3}{4}$ taktusban valczereznek, a levegő hőmérséklete meg erősen 0 alatt vesztegel.

Hévültek künn a hidegen, borzongások benn a melegben, a fütött pavillonban, a mely a sok ajtónyitás folytán egészen kihűl, de a hol érdekes kis incidensek is szoktak lejátszódni a korcsolyák le- és felcsatolása közben. Az a kis barna bakfis pl., ki olyan szakavatottan kokettirozott az én raffinált nős férfitrokonommal, ki furfangosan zsebre vágta — a karikagyűrűt. Na, de „Honni soit qui maly pense!“ . . .

Hiszzen önök ugyis tudják, hogy künn a jégen, meg benn a pavillonban sok mulatságos dolog történik, mialatt vigan iringáznak a párok, szomoruan bóbitskolnak a zuzmarás fák köröskörül és kacéron villognak a Columbusok és nem Columbusok.

Iduna.

képviselő kivételével egyhangulag szavaztak meg, az összes indítványokat nagy többséggel elvetették.

Az anyakönyv vezetés tételéhez szólott még az ülés végén Nánásy Odón s aztán a vita folytatását holnapra halasztották.

Utazás Ós Budavárába.

Kovasóczy uram Kassán megkapta a fermánt Küprili Mohamed pasától, a nagy vezértől, melyben az állott írva, hogy a halhatatlan Allah növelje hcsszura élete árnyékát a nagy padisah hűségese kezesebárányának: a hitetlen gyaurnak, — de siessen föl Buda várába, a keleti birodalom aranyos kulcsába, a próféta fényes előházába Abdi pasához, mert különben nyakára ereszti az egri őrséget. Azok a jancsárok, spahik pedig nem igen értik a tréfát.

Nosza erre jó Kovasóczy uram kiadta mindenfelé a parancsot a készülésre. Nagy sürgős-forgás támadt ekkor az úr parancsára. A nehéz társzekerek nyikorgó tengelyeire mázsaszám kenték a szolgák az avas hájat; emeletes, pihés dunnák, puha párnák bélelték ki az ekhós szekerek belsejét. Könnyortelenül öldösték a szakácslegények az apró-marhákat és a közeli nyirest kopaszra tarolták az apród fiuk a sütő nyársakért. Sulyos vasládákat hurczoltak elé a hajduk; azokban vannak a nagyasszony ruhái: selyem szoknyák, gyöngyös kötények, ingvállak, paszományos főkötők, nehéz arany láncok, fülönfüggők, kőöntvény, derékszorító arany-pántok, kirakva dúsan ékkövekkel; magas sarku karmazsin cipellők, kiteremtettéze ezüst pikkelyekkel, aransujtással gazdagon. A pinzemesternek is meggyült a dolga; a jóféle hegyalji mázslást korsókba, kulacsokba fejtette, úgy helyezte el parázs széna közé a saroglyában, gondosan betakargatva gyékényvel, nehogy az uton baja essék a melegtől.

Es elindulának nagy kísérettel Buda várába, Abdi pasa fényes színe elé. Négy napon, négy éjszakán keresztül ment a csapat, haladtak a rakott társzekerek. Nem érte ugyan őket az uton semmi baj; de eltörődve, fáradtan értek a Duna pesti partjára, a hol órák-hosszú vesződött Kovasóczy uram az örmény kufárok-kal, míg végre meg tudtak egyezni, hogy az örmény a tulsó partra szállítsa a társaságot. Ez szerencsésen meg is történt minden baj nélkül; csak egy vezetőklő ugrott a Dunába, megijedve valami bolond lövéstől, mely az Istenhegy felől elhangzott.

Vége nagy bajlódás után a vizivárosi bástyareseken keresztül valóságos fölmásztak Buda várába, a hol az utcákon élénk, mozgalmalás élet folyt. Örmény, arab kalmárok zagyva lármája, alkuvása verte föl a bazárokká átalakított bolthelyiségekben a tompa viszhangot; mesemondó fellah-k ülnek az utca-sarkokon és mondják el a mesét a három péri-ről, ivagy adják föl a találós kérdéseket, melyek fölött vigan kaczag a szakállas bég, a durva kurd, a mosolygó spahi; sőt meg megáll a napfényes időben egy-egy, bő talavárba bujt, sűrűn lefátyolozott asszony is, kiket vizsga szemekkel kísér pár lépésnyire a sárga arcu eunuch.

Amoda tovább kaczer rártartással kinálgatja a piláfot az anatóliai asszony és fürgén siklik ki a jancsár ölelő karjai közül. Nehéz a levegő, a mint elterjeng benne a rózsa-olaj kábitó illata, melyet lármás hangon kinálgat a vén georgiai. Ha ez nem tetszik, itt az édes sörbeth; vagy akár gyöngyragyó, vagy gyuroktól elrabolt fegyverek, nyeregakarók. Van miben válogatni. A mecset karesu minaretjéből aláhazgik a müezzín elnyujtott, éneklő szava: „Allah il Allah, rasul il Allah!” És a mint fölkelnek a földről a kelet felé leborult hívők, ide veri a gyöngye szellő a szomszédból a guzlicza zümmögő hangját, mely mellett a hurik és bajadérok kelleitük magukat észbontó tánczaikkal a lebujban lebzselő katonáknak. A másik utcában kigyóbüvölők mutatják tudományukat; dühöngő dervisek keringenek örült-sebes forgással, hogy mikor lihegve, eltikkadva összerogynak, fölkeltek a járőkölök figyelmét.

Vig kedvvel, nem törődve a háborus vi-

lággal, dalolja végig a széles-kedvű csausz a maga nótáját:

A víz jön a kövekről.
Szemközi hegyoldalról;
Nadragszárhoz kapcsot kötök
Ama puha hajakból.

Kovasóczy uram és Zsuzsanna asszony, kiket nyomon követtek a hajduk, kábulva, elfáradtan bámulták a szingazdag képet, melyet Buda várának utcái, házai és az a mozgalmalás élet, mely azokon folyik, — nyujtottak. Dehog is gondoltak ők ebben a perczen Abdi pasára és szigorú parancsára, mikor imhol az asszony megrakhatja a társzekeret keleti csecsebecsékkel.

Ime, ezt a kort, melyben a Kelet uralkodott ott, hol világverő hollós Mátyás vésett örök emléket a magyar dicsőségnek a történelem maradandó lapjaira; ezt a képet, mely a kelet uralmának haldoklása volt Buda várában és melyben a müvelt Nyugat kulturáját előlni igyekezett az ozman terjeszkedési vágy: ezt a kort, ezt a mozgalmalás, élénk képet fogja elénk varázsolni az a buzgó törekvés, az a hazafias lelkesedés és munkás-ság, melyet írók, művészek, müépítészek fejtenek ki, hogy létrehozzák az orsz. kiállítás-sal kapcsolatosan, a budapesti állatkertnek e célra szánt óriási területén „Ós Budavárát”, úgy, a mint az állott harmadfél száz évvel ezelőtt, összes épületeivel, felhoidas mecseteivel, tarka népességével és ennek szokásaival.

Es ha jó Kovasóczy uram szépunokája, bármily távol lakozzék is a szép fővárostól, kedves életparájával, családjával utra szándékozik kelni, hogy ezereves hazánk gyönyörűen kifejtett fővárosa — és nemzeti fejlődésünk, dicsőségben, tudományban erős haladásunkat bemutató ezredéves országos kiállításunk mellett megtekintsék „Ós Budavárát”, hogy milyen volt akkor, mikor jó Kovasóczy uram úkapja járt benne Zsuzsanna nagyasszonnyal és deli hajduival: bizony a csapat bizvást elmaradhat mellőlük; a társzekerek tengelyei tovább szaradhatnak a kocsí-színben, a pinceszekot is otthon lehet hagyni, — csak az ünneplő ruhákat nem.

Az órsapatok pihenhetnek békén, mert ha Kovasóczy uram egyszerűen levél útján a budapesti Hungária szállodában levő „Millennium, utazási és ellátási vállalat”-nál annyi részvételi jegyet rendel meg, amennyire szüksége van, azzal beleül a család a vonat egyik kényelmes fülkéjébe és a vasut rövid pár óra alatt felröpi a székes fővárosba, ahol a jegyeiért teljes ellátást kap ott, a hol ő akarja, (senki sem fogja korlátozni, hogy hol lakják, hol étkezzék), megtekintheti a nevezetességeket, az országos kiállítást és kitünően mulathat „Ós Budavárában.”

Katona Imre.

Vidék.

— Öngyilkos adótárnok. Részletesen megírtuk tegnapi lapunkban azt a feltűnést keltő öngyilkosságot, amelynek szomorú alakja K r i k k a y József nagyváradi m. kir. adótárnok volt. Felemlítettük volt, hogy a kézipénztárba 351 frt 35 kr. hiányt találtak, melyet az öngyilkos elcsikkasztott. A pénzügyi hatóság folytatta a könyvek átvizsgálását s ennek nyomán jelezhetjük, hogy az említett alig pár száz forintnyi hiány megtérült, ami kizárja ismét azt, mintha K r i k k a y csikkasztott volna. Ez annyival is inkább örvedetes az amugy is nehéz viszonyok között hátramaradt családra, mivel igényt tarthatnak K r i k k a y szolgálati éveihöz mért nyugdíjra, amitől másként elestek volna. A tegnapi nap folyamán megejtett vizsgálat konstatalta, hogy egy a főpénztár, valamint a kézipénztár okmányok és egyéb értékek rendben vannak s a pénzügyminiszternek is ebben az értelemben tették meg a felterjesztést.

— Az új honpolgár. Nyiregyházáról írják nekünk: Érdekes jelenet színhelye volt tegnap a demecseri vasuti állomás váróterme. — Egy visító, fürgé kis honpolgár látta meg oit a napvilágot, körülvéve a falu birája, jegyzője és az állomásfőnök által, kik tanácsalalanul ügyetlenül fogtak körülötte. A dolog úgy történt, hogy egy kis várdai menyecske szü-

leihez Nyiregyházára indult haza, hogy szüleitendő kis gyermekének ott adjon életet. De nevezett állomás előtt hirtelen szülési fájdalmak lepték meg úgy, hogy leszállani volt kénytelen és az I-ső osztályú váróteremben megszülte gyermekét. Beszállították egy privát házba, ahol az anya és fiu teljesen jól érzik magukat.

— Letartóztatott cigány karaván. Tegnap délelőtt Nagyvárad város határában egy tizenkilenc tagból álló cigánykaravánt tartóztatott le a csendőrség, a kik ellen egy egész halmaz lopási eset gyanuja merült fel. A karaván régóta tartja rémületben az egész megye lakosságát. Hol itt, hol ott bukkantak fel s a mi csak a kezök ügyébe esett, annak mindennek lába kelt. Eközben a rablások és betörésektől sem riadtak vissza. A csendőrség a karavánt a legközelebbi őrsparancsnoksághoz kísérte be.

Küry láz Debreczenben.

(sz. z.) A kedves vendégművészről iránti lelkesedés tegnap tetőfokára hágott.

Debreczen város lelkesedése imponáns módon nyilatkozott meg a fiatalságban, az „arany fiatalság”-ban, melynek szépért, jóért, a művészetért hevülő szilaj vére most sem tagadta meg magát.

De általában véve a közönség is oly szép tanujelét adta a művészről iránt érzett lelkesedésének, mint már régen.

A színház mind a négy este zsufolásig megtelt. Tegnapi már a karzati jegyek kiváltása is korlátozva volt. Elegans, előkelő urak, kik talán életükben soha sem voltak karzaton, szorongtak fenn a kakas ülön, csak azért, mert egyetlen előadásra sem kapván sem páholy, sem földszinti jegyet, nem akarták elmulasztani, hogy legalább az utolsó estén meg ne láthassák a művésznőt, ne gyönyörködjenek elragadó játékában, ne bámulják szivárványos ragyogó hangját, mely megtalálja az igaz utat az emberi szív érzelmének minden skáláján.

Erkély jegyet aki kapott, az már nem cserélte volna fel jegyét egy hónapos színházi bérlettel sem.

Debreczen város közönsége babérkoszorút nyujtott, egy igazi művésznőt megillető emlékekkel kedveskedett a művésznőnek.

Sok virágot kapott még; a melyek mind arról tesznek bizonyosságot, hogy Debreczen nagyon szereti azt, a kit megnyert s hogy Küryt a társadalom minden rétegében szeretik.

Mi a közönség szólói hirlapirók pár szál virággal fejeztük ki Debreczen város összes lakosainak lelkesedését.

Mi akik egyformán érzünk a palota és kunyhó lakosaival, mi akiknek szíve együtt dobban a szegényével, a gazdagokéval, mi akik szívünkön viseljük Debreczen összes lakosainak érdeket, mi feljogosítva éreztük magunkat azt a pár szál virágot az egész közönség nevében felajánlani, azok nevében is, akik talán nem tudták megtalálni azt az utat, melyen kifejezhetnék volna lelkesedésüket a művésznőnek, a ki pedig egyformán dalol mindannyiúnknak.

Hervadó virágot adtunk. De hiszszük, hogy Küry Klára szívében Debreczen emléke tuléli virágainkat.

Színház után.

A legkedvesebb Javotte-et csupán második felvonásbeli jelenete után 22-szer hívták lámpák elé. De a fiatalság nem elégedett meg a tapsal, zúgó éljennel.

Megvárta a művésznőt színház után, ki az írók és művészek bankettjére készült.

Nem volt egy talpalatnyi hely az előcsarnokban, amely el ne lett volna foglalva.

Mikor K ü r y Klára édes anyjával megjelent a foyer ajtóban éljenzésben tört ki a közönség. A férfiak kalapjukat, a nők kendőiket lobogtatták.

K ü r y Klára elig tudta megköszönni a lelkes ovációt.

A művésznőt kísérő hirlapírók élvezték a kedves művésznőt a kocsijához.

Ekkor az ifjuság lelkesedése tetőpontjára ért.

Kifogták a kocsiból a lovakat s a tűzoltóság magnézium fáklyái mellett vonták a kocsit egész a „Bika” szállodáig, óriási néptömeg által kísérve.

K ü r y Klárát a Magyar testvérek zenekara a „Rákoczy indulóval” fogadta a „Bika” éttermében.

A Bankett.

Fesztelenül mulatott az írók, hirlapírók s művészek bankettjén mindenki. De legott-honabban érezte magát az ünnepelel vendég művésznő.

Vacsora alatt megindult a felköszöntők árja.

K ir á l y Gyula városi tanácsos beszélt először, poharát emelvén a város közönsége nevében az ünnepelelre.

Dr. Nagy Zsigmond szerkesztő szintén K ü r y Klárát éltette. Toasztját ezzel végzi: „A nagy világon e kívül nincsen számodra hely”. (csak — Magyarországon.)

Dr. F o r r a i András mint a legkedvesebb nőt élteti.

R o s k o v i t z Arthur, mint honleányra, S z a t h m á r y Zoltán, mint a legkedvesebb bohém-re ürti poharát.

K ü r y Klára nyilatkozata.

K ü r y Klára, a mi kedves művésznőnk-től szóbeszéd közben megkérdezte valaki, hogy mikor fogad vendégeket.

K ü r y Klára az ő elragadó kedvességével kijelentette, hogy minden csütörtökön van fogadó napja ugyan, de ha a látogató jegyen rajta áll ez a rövid szó „Debreczenből” a nap bármely órájában szívesen látja a jelentkező vendégeket.

K ü r y Klára udvari csárdája.

Ez a csárda nem lesz más, mint a „Debreczen város csárdája”, mely a milleniumra létesítettet.

B e r g e r Jenő, a „gazda” felkérte tegnap K ü r y Klárát, engedné meg, hogy a csárda címe a következőleg legyen szövegezve.

„Debreczeni csárda.”

K ü r y Klára udvari csárdája.” A művésznő készséggel engedett az óhajnak.

Éjjeli zene.

A hirlapírók s művészek bankettjén résztvevők reggel három órakor éjjeli zenével kedveskedtek a művésznőnek.

Dalt a dalért.

Huzta is M a g y a r y a gyönyörű búsongó magyar nótákat.

Elutazás.

K ü r y Klára édes mamájával ma utazott el a fővárosba a reggeli fél 9 órai gyors vonattal.

Számosan kísérték ki a vonathoz a művésznőt, akitől csakugy bucsuzott el: „A viszontlátásig.”

Žugó éljenzés közt lobogtak a kendők, kalapok:

„Au-revoire”, de azután minél hamarabb.

Mulatságok.

⊕ Az Iparos-kör bálja. A debreczeni polgárok egyik legkedvesebb mulatsága szokott az iparos-kör bálja lenni, a mely az idén is nagy sikert fog aratni. A vasárnap, a „Bika” szálloda dísztermében megtartandó bál iránt nagy érdeklődés mutatkozik s az ügybuzgó rendezőség minden lehető elkövet a mulatság teljes sikere érdekében. Azok, a kik még meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, forduljanak a rendezőség tagjaihoz.

⊕ Fodrászok bálja. A debreczeni fodrász-és borbély-segédék február 9-én a Korona dísztermében tartandó táncvigalmára nagy-

ban folynak az előkészületek. A rendezőség mindent elkövet, hogy a bál fényesen sikerüljön. Meglepetés számba mennek a díszesen kiállított táncrendek, melyekben láthatók lesznek a rendezők fényképei. Bizonyára kedves emlékei maradnak az ott megjelenő hölgyközönségnek. A kik tévedésből meghívót nem kaptak, forduljanak eziránt M ö l d n e r József bálbizottsági elnökhöz a Bika-szállodában.

NAPI HIREK.

Debreczen, január 31.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Január 31. —
— Fagy. — Hőemelkedés. — Keleten csapadék. —

— Törvényhatósági bizottsági tagok igazolása. Hajdu vármegye állandó igazoló választmánya február hó első napjaiban a vármegyeháza nagytanácsstermében K a r a p Mór elnöke alatt ülést tart, hogy a december hó 29-én a nánási első és második és a hajdu-doroghi második alváltató kerületben megjett pótválasztás eredményéről beérkezett jelentéseket felülbírálja, illetőleg, hogy a megválasztott törvényhatósági bizottsági tagokat igazolja.

— Számonkérőszék. Debreczen város számonkérőszéke ma délelőtt gróf D é g e n f e l d József főispán elnöke alatt a városháza nagytermében ülést tartott, amelyen felülvizsgálta a városi tisztviselőknek a múlt év második felében kifejtett munkásságát. A számonkérőszék mindent rendben talált. Az ülésről felvett jegyzőkönyvet tudomásvétel végett bemutatják a legközelebbi rendes közgyűlésnek.

— A hirlapírók csokra. K ü r y Klára csokra, melylyel a debreczeni hirlapírók kedveskedtek a vendégművésznőnek J a n a t k a Alajos jóhirű virágkereskedéséből került ki. A csokor Janatka jó izléséről s eleganciájáról tett tanúságot.

— Mezőgazdasági statisztika. A vármegyei törvényhatóság mezőgazdasági statisztikai összeíró bizottsága ma délelőtt kilenc órakor ülést tartott a vármegyeháza nagytanácsstermében, R á s ó Gyula királyi tanácsos alispán elnöke alatt. Az összeíró bizottság az összeírás eszközlésével megbízott munkájából a vármegye járási főszolgabírái és polgármesterei által készített jelentéseket bírálták felül s készítették el az összkimutatást az összeírás eredményéről.

— A balmazújvárosiak nyomora. A hajdu-megyei Balmazújvárosnak P o l o n y i által elképzelt nyomorából való kiségitése érdekében, mint már említettük, — küldöttség ment a fővárosba. A küldöttséget, mely V e r e s Sándor, E l t a r István, H ü s e Gábor, H o r c z e l Antal és B u g j ó Ferenz tagokból állott, P o l o n y i Géza országgy. képviselő vezette tegnap a belügyminiszter elé. Perczel belügyminiszter megígérte, hogy hatáskörben módokat fog keresni a balmazújvárosiak kiségitésének teljesítésére. A balmazújvárosi deputáció tagjai az otthon való sok bajtól Budapestben sem menekülhettek. Alig hogy beszálottak a soroksári utcai K é t k é k b a k h o z című fogadóba, hát közvetlen mellettük hajnali öt órakor nagy tűz ütött ki úgy, hogy a deputációt z kizavarta a fogadóból, és vállvetve segitettek aztán a derék balmazújvárosiak a tűzoltóknak, míg a veszedelem elmúlt.

— A vármegye sorozási menetterve. Nemrégiben közöltük, hogy R á s ó Gyula királyi tanácsos, alispán összeállította a vármegyében ez évben megtartandó sorozások menettervét s határidejét, miután ahoz ugy a kö-zőshadsereg hadkiegészítő parancsnoka lovag

W u r m b Emil alezredes, mint a honvéd honvéd hadkiegészítő parancsnok D o b o s alezredes hozzájárultak, az alispán azt jóváhagyás czéljából megküldötte a honvédelmi miniszternek, a honnan most érkezett vissza a jóváhagyott sorozási menetterv. A miniszteri jóváhagyás szerint a sorozási menetterv és a sorozási határnapok a következők lesznek: B a l m a z - U j v á r o s o n márczius hó 2-től 9-éig, a sorozó bizottság polgári elnöke D a l m y László, orvosa pedig dr. H e g e d ű s Pál. A három korosztályban 1051 állításköteles van. N á n á s o n márczius 11 és 12-én lesz a sorozás, elnök C s o h á n y László, orvos dr. L o s o n c z y Á l m o s, sor alá kerül 310 legény. H a j d u - B ö s z ö r m é n y b e n márczius 14—18-ig tart a sorozás, polgári elnök S o m o s s y Béla, orvos dr. L o s o n c z y Á l m o s, 501-en kerülnek állítás alá. N á d u d v a r o n márczius 20—27-ig soroznak, elnök C s a p ó István, orvos dr. D o m b y J ó z s e f, 867 legényt vizsgálnak. A nádudvari járás sorozása K a b á n j e s z. H a j d u - S z o b o s z l ó n márczius 29—31-ig tart a sorozás, elnök R á s ó Gyula királyi tanácsos, alispán, orvos dr. H e t é n y i Lipót, sor alá 288-an kerülnek.

— Ezredéves pályakérdések. A debreczeni kaszinó ez évben két pályázatot is hirdetett a kezelése alatt álló Kazinczy-alapból. Az ezredéves ünnepek alkalmára következő pályakérdést tűzte ki: 10 db arany egy a milleniumi ünnepek alatt elmondható szónoki beszédre; 6 db arany egy ugyanott elszavalható hazafias költeményre (óda, himnusz, dal stb). A pályaműveknek beadási határideje f. évi június hó 1. napja; helye pedig a szeniori hivatal. Ezenkívül a rendes évente szokásos pályakérdések a következők lesznek: Prózaí pályakérdés „Csokonai Vitéz Mihály mint tudós”. Jutalma a legjobb műnek 12 db., az azután következő pedig 6 drb 10 koronás arany. A költői tárgya: „Életkép vagy genrekép”, melynek tárgya a társadalmi viszonyokból merítendő. Jutalma a legjobb műnek 8 drb, az utána következő 4 drb 10 koronás arany. Ez utóbbi pályaművek a főiskolai szeniori hivatalhoz 1896. december 1-ig adandók be.

— A munkás dalegylet közgyűlése. A közkedveltségnek örvendő debreczeni munkás dalegylet, — mint lapunkat értesítik — február hó 3-ikán, vasárnap d. u. 3 órakor tartja meg évi rendes tisztújító közgyűlését, a melynek tárgysorozatát az elnökség a következőképen állapította meg; az elnök évi jelentése; apróbb folyó ügyek és esetleges indítványok, végül a tisztújítás, mely iránt az egylet tagjai körében élénk érdeklődés mutatkozik.

— Kaszinói élet Derecskén. Nevezetes nap volt Derecskén a f. hó 26-ika. Ekkor tartotta a kaszinó tisztújító közgyűlését, mely sok tekintetben megbomlasztotta Derecskén a társadalmi életet. Lehet, hogy tisztító vihar volt, lehet, hogy olyan, mely sok jövőbeli üdvös dolgok magvát terméketlen talajra sodorta. — Két párt küzdött egymással s a kisebbség, gyöngesége tudatában, inszczenirozni akarta a nagyváradi nőegylet manőverjét. Ez aznban nem sikerült, mert a többség idejében észre vette a szándékát s ahhoz képest járt el. Az eredmény az lett, hogy a közgyűlés két pártra szakadt s a kisebbség miután látta, hogy a közgyűlés az ő, még fel nem vett tagjait a tisztújításnál szavazni nem engedti, — sajnos — éppen a járási főszolgabíróval élén eltávozott a teremből. Természetes, hogy az ott maradt többség a tisztújítást megtartotta, melynek eredménye az lett, hogy közfelkiáltással megválasztott elnökké B i r ó Antal ref. lelkész, alelnökké dr. K a r s c h Zoltán r. kath. plébános. Magától értődik, hogy a tisztikar, a választmány ugyancsak a többséget képviselő pártból választott meg. A szá-

kadás okát nehéz volna elmondani. Elég lesz ezt akkor elmondani, amikor ez ügyben tárgyalás lesz, mert a kisebbség azzal fenyegette meg a többséget, hogy felsőbb helyen előterjesztéssel fog élni.

— **A ló és szekérszeirás.** Jeleztük már, hogy a honvédelmi miniszter elrendelte a ló és szekérszeirást. E tárgyban a városi tanács a következő értesítést teszi közzé: A honvédelmi miniszter rendelete folytán a lovak és szekerek összeírása foganatosítandó lévén, felhivatnak a város érdekelt lakosai, hogy lovaikat, szekereiket és kocsijaikat a f. 1896. évi február hó 20-ik napjától fogva 1896. évi márczius hó 6-ik napjáig a katonai ügyosztálynál (Kossuth-utca Komáromi-féle ház) mindenkor reggeli 8 órától 12-ig, délután 3 órától 6-ig az ezen hivatal által adandó bejelentési lapokon bejelenteni, illetve bemondani elne mulasztások, mivel a mulasztók az 1873. XX. t.-cz. végrehajtása iránt kiadott miniszteri utasítás 3. §-a értelmében minden ló után 10 frtig terjedő s a szegény-alap javára fordítandó bírsággal fognak büntettetni és utólagos bejelentésre kötelezettek. A bejelentés alá fel vannak mentve: 1. Az állami lötenyésztési intézetek lovai; 2. a katonai igazgatás lovai s a tényleg szolgáló katonatisztek azon saját lovai, melyekre szolgálatuk ellátására szükség van. A városi tanács.

— **Halálozás.** A debreczeni gazdasági tanintézet egyik hallgatója Haynal Dezső ifjúsága legszebb évében meghalt. Tanulmányai, barátai gyászjelentésben tudatják a szomorú hírt, mely szerint Haynal Dezső III. éves gazdaszét márczius 2-án délután temették a szabolesmegeyi Keek községben.

— **A vasuti indóháznál** tegnap és tegnapelőtt árverést tartottak, melyen a múlt évben visszamaradt, vagy ki nem váltott vasuti teherárakat árverelték el. A licitáció nagy érdeklődés mellett folyt le.

— **Építkezések.** A városi tanácshoz ez év első napjától következők adtak be kérvényeket építkezés engedélyért: Csóka Pál 162. sz. 1 szoba, konyha. Kiss Bálint 1622 sz. 1 szoba 2 konyha, 2 kamara. Némety József 2979 sz. 1 szoba. Mészáros János 860 sz. 1 szoba, konyha, kamara. Lindenfeld I. 1626 sz. 2 szoba, 1 előtér, 1 konyha, 1 kamara. Mindszenty Lajos 4 szoba 2 konyha, 1 kamara. Busi Mihály 663 sz. 3 szoba, 2 konyha. S. Nacsinszky Elek 2286 sz. 2 szoba, 2 konyha, 1 kamara. Fogarasi Imre 206 sz. 1 szoba, 1 konyha. Major Mihály 1155 sz. 3 szoba, 2 konyha, 1 kamara. Tóth Mihály 912 sz. 2 szoba. Bakonyi Imre 2716 sz. 1 szoba, 1 konyha.

— **Italmérési engedélyek véleményezése.** A belügyminiszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, hogy az italmérési engedélyek számának megállapításánál eljárni illetékes közigazgatási hatóságokat szigorúan utasítsák, hogy az italmérési engedélyek kiadását csak rendkívüli körülmények folytán alaposan indokolt esetekben véleményezzék akkor, ha a már megállapított létszám be van töltve s ily véleményükben az erre vonatkozó indokokat tüzetesen fejtsek is ki. A rendelet kiadásának alapját több helyütt tapasztalt azon eljárás képezte, hogy az I. fokú közig. hatóságok a közös egyetértéssel végleg megállapított italmérési üzletszám felemelését, vagy számfelületi engedély kiadását véleményezték akkor is, ha a megváltoztatást semmi nyomós körülmény nem indokolta.

Rendőri hírek.

— **Debreczeni Papakoszták.** Említést tettünk arról annak idején, hogy a rendőrség milyen jó fogást csinált a multkor, mikor elfogta Goldberger Mórt, kire rábizonyult, hogy nagy része van a városunkban közelebb elkövetett betörésekben. A rendőrség ma újabb nyomra akadt. Házkutatást tartott egy em-

bernél, kiről az a gyanu, hogy szintén tagja a bandának s lakásán kompromitáló jegyzeteket s tárgyakat találtak.

— **Életmentő rendőrség.** Szép cselekedetet vitt véghez tegnap a rendőrség. A Kut utcán egy embert talált a hóban Barna János kötélverő s rögtön jelentést is tett a rendőrséghez. A rendőrség rögtön kint termelt a színhelyen s úgy szállították be Szena s a József helybeli cipész segédet félholtra fagyva. Nem lehetetlen, hogyha ott marad, a halál fia lesz. Beszállították a városházára. A könnyelmű ember leitta magát s úgy került az országútra. Egyelőre, míg mámorát kialussza a börtönbe vitték, orvosi vizsgálat után, ha a szükség úgy kívánja, kiszállítják a közkórházba.

— **Érdemes utcai jelenet.** Egész zürzavar volt ma reggel a piacon, Balogh Lázár a vidékről ma reggel szánon jött Debreczenbe. Mikor a Kossuth utca torkolatához ért, ahol a bérkocsisok állanak, nagyon megtetszett neki két veder, melyből a fiakeresek lovaikat szokták itatni. Ugy gondolta, hogy neki éppen jó lenne az a két veder s felhasználva a kedvező alkalmat, a mint leszállt valamit vásárolni, észre vette, hogy a két veder felügyelet nélkül ott állt a kocsis hátulján, szépen felpakolta a szánkájára s azután „vesd el magad” elhajtotta a két villámgyorsan. De a fiakeresek észrevették a tolvajt. Rögtön kocsira kaptak hárman is és üzőbe vették a tovasikamló szánkót. Érdekes volt nézni, hogy futottak a versenyző kocsik után a suszter inasok, kofák stb. A szánkát szerencsésen utól is érték. A vidéki gazdától elvették a két vedret, hozzá az egyik bérkocsis úgy képen hajította, hogy a testvérek között is megért volna 10 forintot. Hanem a dolognak nem történt folytatása, az ember tovább hajtattott és így az ügy a lovagiasság szabályai szerint elintéztett.

— **Egy pár ember.** Sokáig voltak egy fedél alatt Balogh Lajos és Gyenge Mari s bár pap áldása nem volt rajtuk, megélték szépen békességben. A férj eljárt napszámba, az asszony mosóteknő mellé állott, volt mindig kenyér az asztalon, néha-néha még főtt étel is került. De az asszony meguntta ezt a „ritka főtt ételt”, felpakolta a czók-mókját: egy pár ócska viganót, foltozott zekét, babos kendőt, az egy pár butort: egy kis rozoga X. lábú asztalt, szuette ágyat és egy pár törött széket s szalmát a özvegygyé tette az urát. Az urát, az „embert” pedig elfogta a szomorúság, megnézte, hogy miként fest a korcsma. Boros fővel, dadogó nyelvvel beállított az asszonyhoz. Nagy elkeseredésben nekirontott a drága munka árán szerzett butoroknak s törte zúzta a kis székeket, a rozoga asztalt. Az asszony busan nézte a viadalt, hogy milyen az ember mikor haragszik s aztán ment rögtön, panaszt emelt a tekintetes törvényhez. A dolog finaléja, — mely valószínűleg kibékülés lesz — a rendőrség előtt fog lejátszódni.

SZÍNHÁZ.

Küry Klára búcsúja.

— Fanchon asszony leánya. —

A negyedik estén is szorongásig megtelt a nézőtér. A közönség türelmetlenül hallgatta a nyitányt, a kardalokat és Bellavoine közjegyző erényes nézetait s lázas érdeklődéssel várta Fanchon asszony leányát.

Végre megjelent. Perczekig tartó lelkes tapsvihar zúgott fel; a zsinórpadról oriai babérkoszorú ereszkedett alá a város színeivel s a felirattal: Küry Klárának — Debreczen város közönsége. A zenekarból egy hatalmas virágkosarat és egy remek csokrot nyújtottak fel, rózsaszínű szalagján a következő felirattal: Küry Klárának — a debreczeni hírlapírók.

A legbájosabb diva csaknem leroskadott a virág és babér terhe alatt s hajlongva köszöntte meg a közönség rajongó szeretetét. Az ünneplés, a lelkesedés perczai multak el, míg megkezdhetette szerepét.

Fanchon asszonynak nem lehet több olyan végtelenül bájos, csupa chic leánya, mint amilyen Küry Klára volt. Valóságos lázba ejtette a közönséget, mely nem győzött betelni énekrészeivel, regement és kacagó kupléival, aranyos kedélyével, amelyek feledhetlenné tették Javotte-ot. Tapsot taps követt, amelybe belezúgott az éljenzés s a művésznőnek minden dalát ismételnie kellett. Ismételte is szívesen, örömmel. A felvonások után számtalanszor hívták lámpák elé, még a vasfüggöny mögül is úgy, hogy Küry Klára maga is tapsolt a — közönségnek.

Az utólrhetetlen Javotteon kívül Németh Jánost (Jaquot) illeti meg a föltétlen elismerés kitünő hangbeli dispozióval előadott énekszámaiért s különösen az első felvonásbeli duettért.

Krémer (Bellavoine), Galyasi Paula (Herminné) és Rózsahegyi (Zaphiren) kiváltak a keretből. A kar a harmadik felvonásban botrányosan rossz volt.

Az előadásnak a diva lelkes ünneplése miatt csak kevéssel 11 óra előtt volt vége.

Különfélék.

— **Egy német báró Magyarzagról.** Wacker-Gotter báró, Németország belgrádi követe a Vilmos császár tiszteletére adott diszebed alkalmával érdekesen nyilatkozott a magyarokról. Megjegyzendő, hogy a követ éveken át budapesti főkonzul is volt és egy Pejacsevics grófnőt bir nőül. — „Magától értetődik — így szólta a báró — hogy első sorban német vagyok teljes szívvel és lélekkel, de aztan mindjárt Magyarországot az én szívem, nemcsak azért, mivel magyar nőt bírok nőül, hanem azért, mert lelkem egész őszinte melegével megszerettem a magyarokat, megszerettem őket páratlan becsületességükért, megszerettem őket szeplőtlen hazafiságukért, megszerettem őket mert adott szavuk szentírás és szavukra, hűségükre bátran lehet építeni; megszerettem őket mert még nem találtam nemzetet, amely annyira tisztelje nagyjait, — mint a magyar. Mindig boldog vagyok, ha Magyarországon tölthetek néhány hetet. De szerencsés is a magyar nemzet, mert soha nincs nagy és megbízható államférfiak nélkül, ezek — csodálatraméltóan — gomba módra teremnek ott. És Magyarország, mely már ma is egy diszhelyet foglal el a nyugati nemzetek soraiban, még csodálatosan fog emelkedni és abban a szerencsében fog részesülni, hogy Európa népi nem irigységgel, hanem teljes jóakarattal fogják bámulni ezt a saját hamvaiból kikelt nagyserű Phönixet”.

— **A gőzmalmok végőrája.** Németországból oly hír érkezik, mely a gőzmalmoknak, de mindenféle más malmoknak is halálát jelenti, ha — e hír igaz. Valami német mérnök ugyanis olyan szerkezetet talált fel és szabadalmaztatta, melylyel közvetlenül a gabonaszemekből lehet kenyéret sütni, melynek még az a nagy előnye is megvan a mostani kenyér felett, hogy még izletesebb és táplálób. Hogy ez a kenyér miképp készül, az egyelőre még a feltaláló titka.

— **Öngyilkosság guillotinnal.** Lyonban egy Depacieux nevű cipésmester, aki sokszor mondogatta, hogy valamely egészen szokatlan uton óhajt véget vetni az életének, annak rendje és módja szerint lefejezte önönmagát. A pinceében tökéletes guillotinet szerkesztett, amely szakasztott mása volt a félelmes eredetinek. A zuhanó bárd egy nagy fejsze volt, melyre nehezkül még egy jó súlyos kalapácsot erősített. Semmi sem hiányzott, még a nyakszorító, meg a csapódészka sem. A készülőlk olyan tökéletes volt, hogy a legnagyobb precizióval metszette le az elszánt öngyilkos fejét, mely pontosan hullt bele az előre oda-készített kosárba. A pinceze boltzatára erősített tükör azt mutatja, hogy az öngyilkos élvezni akarta a bárd lezuhanásának vérfagyasztó látványát is, de hogy élvezte-e, azt csak a tulvilágiak tudják.

— **Paraszt párhaj.** Sipos István csabai lakos beleszeretett Zsuzsa Máriába, egy tanyai szép leányba és mesténként ellátogatott hozzá.

mert a leány is jó szívvvel volt iránta. A tanyai vadrózsa szépségét azonban egy másik legény, Mónis János is teljes mértékben tudta méltányolni s ő is azon volt, hogy megnyerje a szép Zsuzsa Mária hajlandóságát. Ebből természetesen összeütközés történt s a mint a puszták vadjai is ádáz harcokat vívnak a párjok bírásáért, azonképpen Mónis János és Sipos István is egy alkalommal találkoztán, harcba szállottak. A találkozás nagyon tragikusan végződött, mert Sipos füttykösével úgy ütötte halántékra Mónist, hogy az halva terült el. A szerencsés és mégis szerencsétlen vetélytársat elfogták.

Mozaik.

× **A léghajók alkalmazhatósága.** A léghajókról bebizonyult, hogy lövésekkel nehezen lehet azokat megrongálni. Nemrég Bécs mellett a steinfeldi gyakorlóterén egy nyolczszáz méter magasságban lebegő léghajóra nyolcz ágyuval egyenkint tizszer lőttek s csak három jelentéktelen lyukat csináltak rajta. Más kísérletek is azt bizonyítják, hogy a léghajót nagyon nehéz eltalálni, még ha nyugalomban van is.

Ma itt vagyok, holnap amottan,
A sors but hozna csak reánk,
Kerülj, kerülj, ne legyünk egygyé,
Szívünkben bárhogya ég a lág.

Küzdéssel van teli az élet,
Sok büszke lelket összetör
S annak kinek fejét lehajtja,
Kétes ajándék a gyönyör.
Oh gyenge vagy a küzdésemre,
Hisz én is majd elhanyagok
— Kerülj, kerülj s ne bánássa szived,
Hogy én boldogtalan vagyok.

Ahol az ambíció kisebb, a hiúság is kisebb és ahol az alkalom kevesebb, ott a tolvajok száma is kevesebb.

Abban is van valami, hogy a dus jólétben, ahol az asszony a rendes kötelességek alól föl van mentve, ahol van idő a léhaságra, a láncsolásra, mulatságra, — ott az asszony erkölcsi sokkal nagyobb veszedelemben forognak és a bukás is valószínűbb. Jézus is azt mondotta, hogy könnyebb a tevének egy tüfökán keresztül menni, mint a gazdagnak a mennyeknek országába.

Nem vallottam sosem szerelmet,
Nem esditem vigaszt,
Mégis tudtad, mi hűn szeretlek
És visznostad azt.

Oh nem keseregek, hogy mosolygva
A fátvált fölvevél,
Mégis megértéd szenvedésem,
S egy csókkal enyhítéd.

S a míg előbb a közelséged
Oly szent gyönyört adott,
Most csókok érzem mindörökké
S mégis — boldog vagyok.

× **A világ legrégebb virág-bokrétája** két-ségkívül az, mely Kairóban, az egyiptomi muzeumban látható s melyet egy mumia koporsójából vettek ki, mely mellett ezenkívül még egy, szintén jókarban levő guirlande feküdt. E sirdiszül használt virágok részben még megőrizték természetes színüket, habár több mint 3000 év múlt el, mióta kivirultak. A bokrétában erika, mák, krizantémum és gránátvirágok ismerhetők föl.

Közgazdaság.

Budapesti gabonafőzsde.

Debreczen, jan. 32.

Készáru változatlan.

Oszi buza	7.18—7.20.
Tavaszi buza	6.99—7.01.
Oszi rozs	6.39—6.41.
Tavaszi rozs	6.06—6.08.
Oszi zab	4.35—4.37.
Tavaszi zab	
Május-juniusi tengeri hártárdőre	
Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya	
1895. jan. 31.	
Magyar elsőrendű: Öreg nehéz	
páronként 400 klgron felüli sulyban) 56 —	
król 57 krig. Öreg közép (páronként 300	

400 kgr. sulyban) — 54. — krtól 57. — krig. Fialal nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialal könnyű (páronként 251 320 klgr. sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — — krtól — — krig. II. Magyar s z e d e t t: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) — — krtól — — krig. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyb.) — — krtól — — krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) — — krtól — — krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgr. felüli sulyban) — 56 krtól 57 — krig. Közép (páronként 220—260 klgr sulyban) — 56 — krtól 57 — krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) — 55 — krtól 56 krig.

Sertés létszám: 1896. évi január hó 28. napján volt készletben 35803 darab, 1895. évi január hó 29. napján felhajtattott 617 drb. 1895. jan. hó 29. napján elszállított 188 drb. 1895. jan. hó 30. napjára maradt készletben 35615 drb. Forgalom csekély.

CSARNOK.

Az étkezés története.

Az étkezés az emberiségnek legszükségesebb, de egyuttal legkedveltebb teendő közé tartozik.

Terített asztalhoz mindenki szívesen ül s igazi élvezetet talál benne, ha finom, változatos ételek kerülnek az asztalra.

A szakácsmesterség ma már valóságos művészetszámba megy. Igen magas fokra fejlesztették a nyugati nagy nemzetek és különösen a francziak, a kiknél gazdag konyhaszati irodalom van s az étkezés esztétikája már az egyetemre is bejutott tudomány.

Nálunk az étkezés még mindég egyszerűbb, de merjük állítani, hogy azért jobb a francziakénál.

Hiába a magyar gazdasszonynak, a magyar főzetnek nincsen párja, a mire rájön minden magyar ember, a ki a külföldre vetődik és minden idegen, aki hosszabb időt tölt Magyarországon.

Igen érdekes, hogy az étkezés módja hogyan változott egyes népeknél és különféle századokban. Az evés módja sokkal jobban visszatükrözi a kor szellemét, mint bármi más.

Tacitus említi a régi germánokról, hogy az asztalnál külön ültek a szabad emberek és a rabszolgák.

Nagy cserépedények ben találtak fel az ételeket, melyekből mindenki annyit vett a kezével, amennyi neki tetszett. Az ebéd vad-husból, kenyérből, sajtból és tejből állt. Az ebédet rendszeren este ették, s az evés után következett a tulajdonképeni lakmározás, amikor sert és méhsert ittak.

A délvidekeken még a bor is patakokban folyt.

Későbbi korokban közönséges napokon mindenki külön asztalnál evett, ünnepélyes alkalmakkor azonban közös asztalhoz ültek s a ház ura, urnője, gyermekeik és előkelő vendégek olyan asztalnál ettek, amely emelvényen állott. Az asztal ép úgy állt, mint ma áll ünnepélyesebb alkalmakkor, t. i. patkó alakban, a két oldalszárny mellett a kisérlet ült és az alacsonyabb rangú vendégek. A lakomát a háziur nyitja meg ivással.

A keresztény korszak befolyását legelőször a frankoknál látjuk.

A frankok ebéd előtt imádkoztak. Ebéd alatt muzsika volt, vagy pedig szavalás.

Az abrosz a XI. századig lelogott a földig s az asztalon karos gyertyatartók, sórtartók és arany serlegek átlottak. Azt azonban amit ma legszükségesebbnek tartunk, a tányért, kést, villát hiába keresnők. Kés volt ugyan néhány darab az asztalon, de ha ez nem volt elég, mindenki elvett az övében hordott kését s azt használta. A villát az ujjaik pótolják s a kanalat kivájt kenyér. Kanálra azonban még nem igen volt szükség, mert levest ekkor még nem ették.

A kenyeret rostélyon megpörkölték s egyuttal tányér helyett használták.

Mint a kezdetleges középkorban két két embernek volt egy tála, úgy két-két embernek volt egy serlege is.

A IX. század óta szokásba jött, hogy ebéd után a résztvevők megmosták a kezüket. Ha mindenki megmosta a kezét, akkor az abroszokat összerakták, az asztalokat elvitték s megkezdődött a sörvás.

Közönséges napokon az étrend még a legelőkelőbb házaknál is a mai körülményekhez képest szegény volt. Füstölt vagy besózott húst ettek, hozzá kelkáposztát vagy borsót és sört vagy bort ittak hozzá.

1440. körül szokásba jött a serviette az előkelő házaknál, de általánosan csak a XVII. században terjedt el a kézmosó edények pótlására. Mikor VI. Károly francia király először használta a serviette-t, akkortájt kezdtek a damasztabroszok is elterjedni. Kezdetben még színesek és csak a sarkaikban van virág, de később a fehér himzés lett általános és csakis a takácsmesterség tökéletesedésével lettek a damaszt abroszok olyanok, a minők ma.

A kanál, úgy látszik, a XIV. században terjedt el, de még ekkor nem volt általános.

A lakomák a szerint lettek gazdagabbak, minél vagyonosabb lett a középosztály, mert annál inkább ki akartak tenni a főurak és főpapok. A vagyonosodás terjedésével nagyon természetesen az asztalokra is több és több aranyedényt állítottak s az asztalt másképen is nagyon földiszították.

Igy például Jó Fülöp asztalán Lilleben 1453-ban hajók, szökőkutak templomok álltak aranyból, festőileg elrendezve. s ezek közt állottak a peccenyés tálak. A tálak mindenféle alakokat ábrázoltak. Itt hattyúk uszkáltak, ott egy tigris küzdött egy kigyóval, tamott pedig elefántok és dromedárok hordták a hátukon az izletes terhet. Sőt egész kertek voltak oda varázsolva az asztalra, s a nemzeti hőskor összes jeleneteit meglevenítették tésztából gyurt alakokból.

Maguk az ételek is ép olyan kiválóak voltak ebben a korszakban, mint az asztalok. A főzelek azonban ebben a korban az ünnepélyes alkalmakkor hiányzott. A XIV—XVI. századig csak közönséges alkalmakkor ettek főzeleket, a mások azonban nem tartották elég előkelőnek. A XVI. század végén azonban már általános lesz ismét a főzelek, mint volt a XIII. századig s egy abból a korból származó szakácskönyvben nem kevesebb, mint 225 főzelek és 50 saláta készítmódja van leírva. Ebben a korban kezd a villa négyágú lenni, hogy vele a főzelek is könnyebben ehető legyen. — Addig csak kétágú volt.

Miután a háziurnak ritkán volt több evőeszköze, mint a menyői családja tagjainak száma volt, a vendégek magának kellett tányérról és evőeszközről gondoskodnia, a mely szokás hazánkban némely vidéken még maig fentartotta magát.

Az a korszak azonban, a mikor vagyonos középosztály volt a hangadó, nagyon hamar megszűnt. Spanyolország udvari életét Európa minden udvarában követendő példának tekintették. Az asztalterítés művészete mind raffináltabb lett. A francia szakácsmesterség elterjedt Németországban, Olaszországban Angliában és Ausztriában is s a csemegéket jobban szerették, mint a tulajdonképeni ételeket. Az osztriga, a kaviár, a marcipán nem hiányzott egy urház asztaláról sem.

A finom borokat gyönyörű üvegpotharokból itták, a melyek Velenczében vagy Csehországban készültek. Kivül festették vagy megaranyozták. Ekkor már minden vendég elé tányért is tettek, s nem kellett, mint eddig piritott kenyérszeletekről enniök. A tányér vagy ónból készült, vagy majolikából, az ezüsttányér csakis államfőknél volt használatban.

Fényesebbé még XIV. Lajos korszaka sem tudta az asztalt tenni mint volt a XVI. század derekán.

De a XVIII. században divatba jött a khinai porcellán s csakhamar európeszerte porcellán gyárak keletkeztek.

A francia forradalom után e század elején ismét egyszerűbb lett az asztal. Most

azonban megint fényesebben és gazdagabban teritenek s ma holnap oly sok drágaság kerül az asztalokra, mint a renaissance korszak idején.

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Othou“-a a keresk. akadémia palotájában.
Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6 ig.
Múzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.
Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreál iskolai műhelyében d. u. 2-4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.
Február 1. Értekezlet a nánási vasut ügyében d. e. 9 óra, a városháza nagytermében.
Február 1. Gazdászok bálja a Bikában.
Február 1. A Margit-fürdő személyzetének bálja.
Február 2. Értekezlet a derecskei vasut ügyében d. e. 9 órakor a városháza nagytermében.
Február 2. Az iparoskör bálja a Bikában.
Február 2. Jégünnepe a Margit-fürdői pályán.
Február 3. A lovaregylet közgyűlése d. u. 5 órakor a városháza nagytermében.
Február 7. Felolvasás a Csokonai körben d. u. 6 órakor.
Február 8. A vereskereszt egylet debreczeni főokmány bálja az Arany-Bika szálló dísztermében.
Február 15. A jogász és tisztviselői kör táncvigalma a Bikában.
Február 18. Az ág. ev. filológusok theasztélye a Bikában.
Február 23. Az iparos ifjak betegsegélyző pénztárának közgyűlése.
Márczius 31. Debreczen város bálja a Bikában.

Zene-estélyek.

Az „Arany Bika“ kávéházban hetenként két zene-estély van: hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyarok. A Hungaria kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek zenekara.
 Az „Arany Bika“ vendéglő éttermében vasárnap este két Magyar testvérek, Rácz Károly és Veres Tóni zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.
 Az „Angol királynő“ vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Veres Tóni játszanak.
 A „Margit“-fürdőben vasárnap és ünneppalok d. u. 1/6-1/9 óra közt sétatáncverseny. — Játsszik a katonazenekar.
 A „Corsó“ kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Veres Tóni zenekara tartanak zeneestélyeket.

Vasuti közlekedés.

Érvényes 1895. október hó 1-től.
 Egységes vasuti (zóna) idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest-felé gyorsvonat	reggel	8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig megyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	8 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ³⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	délután	4 ó. 02 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.
²⁾ Közvetlen kocsik Miskolczon át Budapestre.

H.-Böszörmény-Büd-Szt.-Mihály felé	(m. á. v.-tól reggel)	5 ó. 43 p.
	(vásártérről)	6 ó. 04 p.
	(m. á. v. délután)	3 ó. 57 p.
	(vásártérről)	4 ó. 10 p.
Füzes-Abony felé	(m. á. v.-tól reggel)	5 ó. — p.
	(vásártérről)	5 ó. 13 p.
Ohat-Köcs-Polgár felé	(m. á. v.-tól d. é.)	4 ó. 12 p.
	(vásártérről d. u.)	4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé r. 7. ó. 25 p. d. u.		4 ó. 17 p.

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u.	1. ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 " " " " " " " " " "	8. ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 " " " " " " " " " "	5. ó. 45 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 " " " " " " " " " "	7 ó. 05 p.
" " " " " " " " " " " " " " " "	9 ó. 15 p.

²⁾ Közvetlen kocsik (Junius 15-től Szept. 15.) Kassa-ra.

Debreczenbe érkezik:

Budapest-Nagyvárad felől	délután	8 ó. 47 p.
" " " " " " " " " " " " " " " "	gyorsvonat	este 7 ó. 09 p.
" " " " " " " " " " " " " " " "	éjjel	2 ó. 40 p.
Nagyvárad-P.-Ladány " " " " " " " " " "	reggel	7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól " " " " " " " " " "	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget-Szatmár felől " " " " " " " " " "	reggel	7 ó. 50 p.
" " " " " " " " " " " " " " " "	délután	12 ó. 16 p.
" " " " " " " " " " " " " " " "	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól " " " " " " " " " "	este	7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾ " " " " " " " " " "	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől " " " " " " " " " "	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől ²⁾ " " " " " " " " " "	este	7 ó. 40 p.

¹⁾ Közvetlen kocsik Budapestről Miskolczon át.
²⁾ Közvetlen kocsik (Junius 15-től Szept. 15.) Kassa-ról.

B.-Szt.-Mihály — (vásártérre reggel)	8 ó. 09 p.
H.-Böszörmény felől (m. á. v. hoz)	8 ó. 17 p.
(vásártérre este)	6 ó. 35 p.
(m. á. v. hoz)	6 ó. 44 p.
Füzes-Abony felől vásártérre	délután 5 ó. 21 p.
Füzes-Abony felől m. á. v.-hoz	5 ó. 30 p.
Ohat-Köcs-Polgár felől vásártérre reggel	7 ó. 50 p.
(m. á. v.-hoz)	8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u.	8 ó. 18 p.

Bérekocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	—40	—30
1/4 órára	—60	—45
Egy egész órára	—80	—60
Minden következő órára	—40	—30
Az utolsó órában túl félórára v. kevesebb időre	—20	—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	—50	—30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbőség nélkül), ha a végítesség a templomban történik, Atemetőbe ki és vissza	2	1-40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1-20	—30
A színházba menet	—60	—40
A színházból jövet	—30	—60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap-pal menet vagy jövet kézi táskával	—50	—3
éjjel	—80	—60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab malha után külön 10 krajczár díj jár.	—	—
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gözmalomhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet egy órai várakozással	—30	—60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	—50	—30
menet és jövet egy órai várakozással	1	—70
minden következő órára	—60	—40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1-30	—90
minden következő órára	—40	—30
Katonai laktanyához és katonai körúthoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	—80	—60
minden további órára.	—40	—30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.

Vendéglő és sörcsarnok megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a kenyérfiaczon a SZEN-TESI-féle házban a volt Zrinyi-kávéházat megvettem, azt a

„Kis Pipához“

cimzett vendéglő és sörcsarnokká átalakítottam és igen csinosan felszereltem.
Megnyitás: február 1-én szombaton Veres Tóni
 — zenekara mellett. —
 Abbonomákat elfogadok jutányos feltételek mellett. Mindig friss csapolású kőbányai sör. — Szolgálók naponta friss villásreggelivel.

Boraimat

tisztán, legjobb kezelés mellett bocsátom m. t. vendégeim rendelkezésére.
 Évek hosszú sora alatt, amióta a n. é. közönséget szolgálom, annak velem való megelégedését kivívtam, új helyiségemben is az lesz fő törekvésem, hogy helyiségeimet kellemes othonná, felelő szórakozó helyévé tehessem. Gondom lesz arra, hogy mindenki a legpontosabb kiszolgálásban részesüljön.

Pártfogásért esedez tisztelettel
Kemény János,
 a „Kis Pipa“ vendéglőso.
 Kenyér-Piac.

OROSZ SZÉPÍTŐ különlegességek.

Venus-Crème

G. RIES.
 Orosz császári udvari szállító.

Moszkva—Bécs.
 V., Laurenzgasse 3.

Egészségügyi hatáság által megvizsgáltott.

Kitűnő, teljesen ártalmatlan cosmeticum kiváltképen hasznos a bőr zsírfénye és érdessége ellen; a bőrt vakító fehérré varázsolja a ráncok és redők képződését megakadályozza, és megőrvi az arczszin fiatalos frissességét. — A „Venus crème“ nem tartalmaz semmi zsírnemű anyagot, azért soha nem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható. Ara 2 frt.

„Eugénie tolyópép“ mirtus virágokból az arczszin szépítésére s a virágzó, üle arczszin állandó megőrzésére. Ugy az arcznak és nyaknak, mint a kéznek és karoknak gyönyörű lágyaságot és márványszerű tisztaságot kölcsönöz; a bőr minden érdességét és foltosságát megszünteti. Ara 2 forint.

„Eugénie vörös tolyékony arezkenőcs“ teljesen ártalmatlan. Az ajk-nak, arcznak és fülnek szép természetes rózsaszínű kölcsönöz; villamos fény mellett is természetes színben tűnik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrön.

„Eugénie hintőpor“ fehér, rózsaszín és crém színben, tartósan észrevétlenül tapad, s a bőrnek természetes lágyaságot és üdűsget kölcsönöz. — Ara 1 frt 20 kr. — Pamacsosai együtt 1 frt 50 kr.

„Trioxen“ kitűnő hajnövesztő szer; erősíti a hajgyökereket, teljesen megakadályozza a korpaképződést. Ara 1 frt 60 kr.

„Nigritine végétale“ hajfestő, fekete és barna. A haj ezen szerrel festve 6 hétig is megtartja a színét és teljes lehetetlen a müleges festést természetes szintől megkülönböztetni. Ara 3 frt 50 kr.

Folyékony kaukázusi bajuszpedró a bajusz növesztésére és épen tartására. A bajusz felsütése nem szükséges a nélkül is minden bajusznak a kívánt form. adható. Ara 75 kr.

FŐRAKTÁR DEBRECZEN:
Szent-Királyi Tivadar
 müpar-áru raktárában.

Fényes Jégünnepély,

Tüzijáték és Lampion-estély.

A MARGIT-FÜRDŐ JÉGPÁLYÁJÁN

1896. évi február hó 2-án

Vasárnap délután.

MŰSOR:

Délután 3 órakor katonazene a jégen és a teremben. 4 órakor a versenyek kezdete.

1. Sikverseny kezdők részére: 2 csoportban	3—3 díjjal.
2. Sikverseny haladók részére, 2 csoportban	3—3 »
3. Akadály verseny, kezdők részére: 2 csoportban	3—3 »
4. Akadály verseny haladók részére: 2 csoport	3—3 »

Összesen 24 díjjal.

Ezenkívül a legszebben koresolyázó Urinó gyönyörű emléktárgyval lesz kitüntetve. — Ezen díj közfelkiáltással lesz oda ítélve.

A jégünnepély legérdekesebb része:

a jégkirálynő megválasztása,

a ki 5 kros szavazati lapokkal, szavazat többséggel a jelenlevő nagy közönség által választatik meg. — Ezen szavazati lapokból befolyó összeg a debreczeni nők Milleniumi Zászlója javára fordítottatik.

Végül fényes parter tüzijáték: Emmerling Adolf budapesti hírneves pyrotechnikus által rendezve, melynek legszebb része

A VEZÜV

tűzhányóhegy kitörése.

Tüzijáték után a koresolyázók között lampionok díjmentesen osztanak ki.

Lampion-négyes a jégen.

Bemeneti díjak:

Koresolyázók részére lampionnal. Felnöttek 70 kr. Tanulók 50 kr, Gyermek 40 kr. — Nézők részére. Érvényes jégpályára és teremben. Felnöttek 50 kr. Gyermek 30 kr. — Külső perron. Személyjegy 20 kr. Katonák őrmestertől lefelé 10 kr. Gyermekjegy 10 kr.

Tisztelettel

a tulajdonos.